

نشست «گفتمان پادشاهی ایرانی و تغییر رژیم» برگزار شد؛ تلاش برای پشتیبانی عملی از انقلاب ملی ایران

- امیر طاهری: جامعه چون از خلاء می ترسد برای تغییر رژیم نمی توان گفت رژیم را تغییر دهیم ولی ندانیم که چه چیزی جایگزینش می شود. برای اینکه این پرش به سمت ناشناخته صورت نگیرد باید مشروطه پادشاهی را برای دوران انتقال پیشنهاد کنیم.

- الاهی بقراط: ملی گرایان می توانند افتخار این را داشته باشند که نقطه پایان بر چرخه خشونت بگذارند که جمهوری اسلامی چهار دهه به اشکال مختلف برای جامعه عادی نمایی کرده است. تغییر رژیم در ایران قطعاً صورت خواهد گرفت پس چه بهتر که این تغییر بر اساس یک ائتلاف سراسری و یکپارچه و ملی گرا و با جذب حداکثری و آگاهانه پیش برود. نجات ایران در صدر همه عقاید سیاسی و گروهی و فردی و تعلقات مختلف قرار دارد و تا وقتی از شتر جمهوری اسلامی راحت نشویم تمامی این گفتگوها و نشست ها فقط حرف خواهد بود.

- شایان سمیعی: به نتیجه رساندن این خیزش انقلابی مردم ایران و تغییر رژیم منحوس نیازمند مدیریت واقع بین، خردمند، و بدون جاه طلبی است که باید پایبند به دموکراسی سکولار مبتنی بر حقوق بشر، برابری جنسی و جنسیتی، یکپارچگی و حق مردم برای تعیین شکل نظام سیاسی از طریق انتخابات آزاد باشد.

- امین سوفیامهر: برتری نسبی پادشاهی های خاورمیانه بر جمهوری های آن تصادفی نیست، و شایسته درنگ و تامل است. در میان سررشته داران و پژوهشگران خاورمیانه این پرسش ماندگار مطرح است که چرا نظام های پادشاهی در خاورمیانه از نظام های جمهوری باثبات تر و اصلاح پذیرترند.

- بابک شکرابی: در سال ۵۷ از نظر تئوریک شکست خوردیم و کشورمان را در ۴۴ سال گذشته به نیروهای اهریمنی ۵۷ باختیم بنابراین پس گرفتن ایران بسیار مهم است ولی حفظ پیروزی از آن به مراتب مهم تر است و نیاز داریم در بخش نظری نیز زمینه های لازم را برای پیروزی خود و حفظ آن فراهم کنیم.

- عرفان قانعی فرد: کسانی که به پادشاهی خواهان برچسب «راست افراطی» می زنند چیزی برای عرضه به تمدن ایرانی ندارند، یک روز با پرچم ایران مبارزه کردن، یک روز با فریاد ایران دوستی نسل جدید مبارزه کردن، یک روز به شهریار ایران اهانت کردن و...

یکشنبه ۴ تیر ۱۴۰۲ برابر با ۲۵ ژوئن ۲۰۲۳

فیروزه نوردستروم – به کوشش اندیشکده کوروش بزرگ سومین نشست از سلسله نشست های گفتمان پادشاهی خواهی با موضوع «گفتمان پادشاهی ایرانی و تغییر رژیم» روز شنبه ۲۴ ژوئن در دانشگاه یوسی ال ای لس آنجلس برگزار شد.

یکی از پنل‌های نشست اندیشکده کوروش / دانشگاه کالیفرنیا / لس آنجلس / شنبه ۳ تیر ۱۴۰۲

مجری و گرداننده این نشست پانته‌آمدیری در ابتدا هدف از چنین نشست‌هایی را بحث در مورد راهبردها و به اشتراک گذاری ایده‌ها و تعریف جایگاه گفتمان‌های پادشاهی‌خواهان، ایرانی‌گرایان و مسئولیت وطن‌پرستان واقعی در انقلاب ملی ایران عنوان کرد. وی مخاطب اصلی این نشست‌ها را نسل آگاه و فهیم در داخل خیابان‌های ایران دانست که دوران آشوب و حساسی را برای به ثمر نشاندن این انقلاب ملی طی می‌کنند.

امیر طاهری روزنامه‌نگار بین‌المللی و تحلیلگر سیاسی مقیم لندن نخستین سخنران این نشست بود که ویدئوی سخنان وی برای حضاران پخش شد.

به گفته وی، مردم ما در تاریخ معاصر خود دو نوع نظام را تجربه کردند یکی نظام مشروطه پادشاهی که بعد از دوران سلطنت مطلقه شکل گرفت و طی دوران رضاشاه کبیر و محمدرضا شاه که با زیر و بم‌های مختلف موفق شد ایران را وارد دنیای امروز بکند و زیربنای جامعه پیشرفته‌ای را بسازد. از طرف دیگر مردم ایران دوران مشروعه فقهاتی را هم تجربه کرده‌اند بنابراین می‌توانند بین این دو مقایسه کنند و تصمیم بگیرند کدام یک از این دو شیوه زندگی سیاسی به نفع‌شان است.

طاهری اضافه کرد: «مشروطه برخلاف مشروعه مردم را از دید دینی ترسیم نمی‌کند، در مشروطه برعکس، مردم ایران شهروندان متساوی‌الحقوق هستند، همه در حاکمیت ملی شرکت دارند، آنچه در کشور می‌گذرد باید با اجازه و تایید آنها انجام شود، در این نظام، مردم هستند که در صورتی که لازم بدانند این نظام را تصحیح یا بخش‌هایی از آن را تغییر می‌دهند.»

وی ادامه داد: «بنابراین نظامی که مردم ایران تجربه کرده‌اند نظام مشروطه با همه کاستی‌هایش تنها نظامی بود که به ایرانیان برای اولین بار امکان می‌داد که تضادهای اجتناب‌ناپذیر در جامعه مثل تضاد منافع، مذاهب، عقاید و آرمان‌ها را از طریق سیاسی حل کند نه از طریق جنگ مذهبی و جنگ‌های قبیله‌ای و طبقاتی یا جنگ‌های قومی. اکثریت مردم به این نتیجه رسیده‌اند که مشروعه

ولایت فقیه به بن‌بست رسیده و پایگاه مردمی خود را از دست داده و به دشمن ملت تبدیل شده؛ در چنین زمانی چطور ایران خود را از وضع کنونی به وضعیت دیگری منتقل کند؟»

این تحلیلگر سیاسی در پاسخ به این پرسش توضیح داد: «مشروطه پادشاهی می‌تواند بهترین چارچوب برای چنین انتقالی باشد چون چارچوب کلی برای این اتفاق وجود دارد، بنابراین کم‌هزینه‌ترین راه برای انتقال وضعیت ایران به یک وضعیت دیگر، مشروطه پادشاهی است، مردم آن را می‌شناسند تجربه کرده‌اند، آثار و بقایای آن را در سراسر کشور می‌بینند خاطرات و فرهنگش هنوز موجود است، خانواده‌ها یادشان می‌آید که چگونه زندگی می‌کردند و به نسل‌های جدید انتقال می‌دهند اما جامعه چون از خلاء می‌ترسد برای تغییر رژیم نمی‌توان گفت رژیم را تغییر دهیم ولی ندانیم که چه چیزی جایگزینش می‌شود. برای اینکه این پرش به سمت ناشناخته صورت نگیرد باید مشروطه پادشاهی را برای دوران انتقال پیشنهاد کنیم. در این دوران پس از تثبیت اوضاع، احیای اقتصاد ایران، با بازگرداندن اعتماد به نفس و اعاده حیثیت به ملت ایران و با بازسازی نیروهای دفاعی و امنیتی ایران همه مردم می‌توانند در زمینه نوع نظام آینده ایران تصمیم بگیرند.»

به گفته این تحلیلگر سیاسی، نظام مشروطه، نظام باز و ارگانیکی است که تغییر کرده و تغییر را خواهد پذیرفت، گفتمان مشروعه و تسلط دین بر زندگی مردم رو به افول است از این فرصت استفاده کنیم با همه مخالفان و موافقان خود صحبت کنیم، سازماندهی کنیم، به مردم ایران بگوییم این تغییر به هیچ وجه خلاءای ایجاد نخواهد کرد، قمار بزرگی نیست، چیزیست که می‌شناسید و خودتان آن را ساختید.

امیر حمیدی کارشناس حوزه «تروریسم بین‌المللی» سخنران دیگر این نشست بود که به صورت حضوری سخنان خود را با عبارت «کوروش، شاه شاهان و شاه سرزمین‌های پهناور» آغاز کرد و گفت: «آنچه کوروش را از قلب تاریخ بیرون می‌کشد و از دیگر بزرگان متمایز می‌کند تنها فرمانروایی‌اش بر بزرگترین امپراتوری کهن نیست بلکه او بیش از هر چیز به کرامت انسانی شهرت دارد. بخشندگی و احترام به باور و اهمیت به فرهنگ و آیین مردمان آزاد شده به فرمانش که از اخلاق و ذات والایش نشأت می‌گرفت»

به گفته وی، پادشاهی کوروش و حکومت‌مداری وی متفاوت و از جنس دیگری بود؛ او را هیچگاه دیکتاتوری بی‌بندوبار نخواندند بلکه وی پادشاهی شورامدار بود که دیدگاه‌های شورای مشاوران را ارج نهاد و قدرتش برگرفته از احترام مردمان بود، این آن شیوه حکومت‌داری است که رییس جمهور ایالات متحده درباره آن گفته پادشاهی در شورا است اگرچه برای مدتی کوتاه باشد. او در زمانه‌ای که بسیاری حتی چون امروز کوروش را افسانه می‌پنداشتند از خود میراثی بجا نهاده که نه تنها سرافرازی ایران را تا امروز برابمان به دنبال داشته بلکه در جای جای جهان برای استناد به قوانین عدالتخواهانه‌شان فرمان کوروش را به شهادت می‌گیرند و اینست بزرگی و خصلت پادشاهی که شاه شاهانش می‌دانند و قانونش حرف آخر را می‌زند.

حمیدی با بیان اینکه امروز زمان زبان استعاره سیاسی بسر آمده و حرف آخر و نقطه پایان همه این سیه‌روزی‌ها رفتن جمهوری ننگین کودک‌کش اسلامی است اضافه کرد: «در این بزنگاه تاریخی که شباهت غریبی به صدر مشروطیت دارد، درنگ جایز نیست و امروز نسلی که هرگز روی آرامش و آسایش و سربلندی سرزمین‌مان را ندیده با ایثار جان خود چون ستارخان و باقرخان به جنگ رو در رو با دشمن برآمده، تا بار دیگر حکومت قانون را در سرزمینی که خود مهد قانون، سربلندی و عدالت بود به آن بازگرداند.»

وی خلع مشروعیت بین‌المللی از جمهوری اسلامی را مستلزم تشکیل یک مجمع واحد متکثر با هدف اخذ شناسایی سیاسی و حقوقی از مجامع بین‌المللی دانست و تاکید کرد: «این طرح ابتدا در ژانویه ۲۰۲۲ از طرف اندیشکده آوای آزادی تهیه شده بود.»

سخنران سوم این نشست الهه بقراط روزنامه‌نگار و سردبیر کیهان لندن بود که ویدئوی سخنان وی پخش شد. وی نظام پادشاهی را به دلایل تاریخی، فرهنگی، منطقه‌ای و تجربی برای ایران کارآمدتر دانست و افزود: «تا وقتی در شرایط واقعی عینی انتخاب قرار

نگیریم دور از عقل و منطق است که پیشاپیش به این یا آن نظام آری یا نه گفت بدون اینکه بدانیم چه افراد یا جریان‌هایی هر نظام را نمایندگی می‌کنند.»

وی به سه صف‌بندی شکل گرفته در ایران اشاره کرد و افزود: «هر فرد در سراسر جهان هویت‌های مختلفی دارد، منتها یک هویت اولیه دارد که بر اساس آن اولین تعلق اجتماعی را پیدا می‌کند و آن موطن است. در صف‌بندی دوم موضع ما نسبت به دموکراسی و حقوق بشر است. اول باید توضیح بدهیم این دو را برای کجا می‌خواهیم: برای انسجام بیشتر این ملت و مملکت و یا برای تکه پاره کردنش! صف‌بندی سوم بر اساس این دو صف‌بندی تشکیل می‌شود به این ترتیب که وقتی ملت و مملکتی داشتیم، به اصول دموکراسی و حقوق بشر هم پایبند بودیم آنوقت می‌بایست به انتخاب آزادانه مردم و حق انتخاب آنها هم گردن بگذاریم و وقتی آنها در آینده این امکان را پیدا کردند که شکل نظام برای حکمرانی ملی را خودشان انتخاب کنند، باید این امکان را داشته باشند که درباره آن تصمیم بگیرند و باید به نتیجه آن انتخاب آزادانه و آگاهانه گردن گذاشت.»

بقراط سپس به این مسئله که اما در حال حاضر «فاشیسم مذهبی» بر ایران حاکم است و نخست باید آن را از سر راه برداشت اشاره کرد و توضیح داد: «ملت و مملکتی وجود دارند که تحت سلطه این فاشیسم است. ما در مقام و مرحله اجرای دموکراسی و حقوق بشر نیستیم، در مرحله انتخاب نظام هم نیستیم بنابراین اول از همه باید این سد را از راه برداشت، موضوعی که از سال‌ها پیش به آن معتقد بوده و درباره آن نوشته‌ام تشکیل یک ائتلاف بزرگ از جریان‌های ملی مختلف است که بازتاب جریانات سیاسی عملاً موجود در ایران و مبتنی بر خواست‌ها و تمایلات مردم باشد.»

به گفته این روزنامه‌نگار خواست‌ها و تمایلات مردم را از اعتراضات و شعارهای آنها می‌توان پیدا کرد، آن ائتلاف هم می‌بایست چنان فراگیر باشد که همه جریانات را در بر بگیرد، ائتلافی که در آن همه افرادی که جای خود را در آن سه صف‌بندی مشخص کرده‌اند بتوانند در آن شرکت داشته باشند؛ این ائتلاف نباید به هیچکس نه بگوید بلکه درها را باز بگذارد تا کسانی که به آن صف‌بندی‌ها اعتقادی ندارند و یا در صف‌بندی‌های دیگری قرار می‌گیرند، خودشان به این ائتلاف نه بگویند. این ائتلاف یک هدف باید داشته باشد: نجات ایران! اینکه نیروهایی که این ائتلاف را تشکیل می‌دهند درباره گذشته و حال و آینده نقاط مشترکی دارند یا نه، اصلاً اهمیتی ندارد و نباید مطرح شود، چون مضمون این ائتلاف نیست! شما اصلاً کشور و ملتی ندارید که بر سر اینکه حالا کشور و ملت چگونه اداره شود بخواهید بحث کنید! و هم‌زمان این امکان به جمهوری اسلامی داده شود که بر اساس همین موضوعات انحرافی در میان نیروهای متحد مردم و میان ملت تفرقه بیندازد.»

وی با تأکید بر اینکه نقطه مشترک این ائتلاف چیزی جز «نجات ایران» نیست به ضرورت طرح «آشتی ملی» پرداخت و ادامه داد: «این ائتلاف می‌بایست بازتاب تمایلات اعتراضات و شعارهای مردم باشد و می‌بایست بازتاب آشتی ملی عملاً موجود در میان مردم هم باشد؛ همان آشتی ملی که در تظاهرات مردم از کردستان تا زاهدان از گیلان و مازندران تا خوزستان و خراسان و اصفهان و فارس شاهد بودیم. دستگاه فربه لشکری و کشوری در ایران که هموطنان ما در آنها مشغول به کار هستند می‌بایست بازتاب نجات و آینده خود را در این ائتلاف ببینند، هیچیک از عقاید سیاسی افراد و گروه‌ها در این ائتلاف نباید نقش بازی کند، چون مسئله بر سر نجات ایران است.»

به گفته سردبیر کیهان لندن، روی این ائتلاف نباید به سوی کشورهای خارجی باشد که بیایند و آن را قبول کنند! بلکه باید به روی مردم باشد! اگر مردم ایران این ائتلاف را قبول کردند، خارجی‌ها مجبور به تمکین خواهند شد. رهبری این ائتلاف که باید با شفافیت و صراحت همراه باشد نیز در شرایط کنونی کسی جز شاهزاده رضا پهلوی نمی‌تواند باشد، پیشینه، تجربه و عملکرد او نشان داده دنبال شهرت، مال، مطرح شدن و مقام و موقعیت نیست و تنها کسی است که بر اساس این عملکرد و پیشینه می‌تواند اعتماد عمومی مردم ایران را جلب کند.

وی همچنین اضافه کرد: «ملی‌گرایان می‌توانند افتخار این را داشته باشند که نقطه پایان بر چرخه خشونت‌های بگذارند که جمهوری اسلامی چهار دهه به اشکال مختلف برای جامعه عادی‌نمایی کرده است. تغییر رژیم در ایران قطعاً صورت خواهد گرفت پس چه بهتر که این تغییر بر اساس یک ائتلاف سراسری و یکپارچه و ملی‌گرا و با جذب حداکثری و آگاهانه پیش برود. نجات ایران در صدر همه عقاید سیاسی و گروهی و فردی و تعلقات مختلف قرار دارد و تا وقتی از سر جمهوری اسلامی راحت نشویم تمامی این گفتگوها و نشست‌ها فقط حرف خواهد بود.»

به گفته‌ی الهه بقراط، «اگر ائتلافی که در برگیرنده تمامی نیروهای میهن‌دوست، ایراندوست و ملی‌گرایی که نجات ایران را در صدر اهداف خود قرار داده‌اند بتواند تشکیل شود مطمئن هستیم مورد حمایت مردم ایران هم قرار خواهد گرفت و خواست ملت ایران را به غربی‌ها و کشورهای خارجی تحمیل خواهد کرد، البته نیاز به حمایت خارجی همواره وجود دارد اما نه اینکه اساس را بر این حمایت گذاشت! اساس، پذیرفتن ائتلاف از سوی مردم است و مردم ایران با آگاهی و توانایی که دارند دارند، از ائتلافی که مورد اعتماد آنهاست و رهبری و برنامه مشخصی برای نجات ایران دارد پشتیبانی خواهند کرد. نکته آخری که باید تأکید کنم این است که شما به دیگران نه نگویند! بگذارید دیگران بگویند صف ما از شما ملی‌گرایان و مردم ایران جداست و آنها به شما نه بگویند!»

مهریار کاویانی پژوهشگر تاریخ پادشاهی ایران و از فعالان صنعت نفت سخنران بعدی این نشست بود که به شکل حضوری در این نشست شرکت داشت. وی سخنرانی خود را با درود به اشوزرتشت به عنوان بزرگ‌آموزگار ایران آغاز کرد که به گفته وی مبنای فکری و اندیشه ما از اوست.

او با یاد کردن از کوروش، شاه شاهان جهان که اندیشه زرتشت را همراه با فرزندان و جامعه‌اش شکل داد از فردوسی نام برد که زبان فارسی را زنده کرد.

به گفته کاویانی، امروز آنچه داریم زبان است هرچند شوربختانه این زبان مغشوش شد و فرهنگ‌مان به شبه‌فرهنگ تبدیل شده است.

کاویانی در ادامه با یادکردن از رضاشاه بزرگ و محمدعلی فروغی اضافه کرد: «فروغی بود که طرح و برنامه پادشاهی ایرانی را جلوی رضا شاه گذاشت همراه با انجمن ایران جوان، علی‌اکبر سیاسی، داور، تیمورتاش و غیره.

او شاهزاده رضا پهلوی را به عنوان شه‌ریار ایران عنوان کرد و توضیح داد: «بدون ایشان انقلاب به پیروزی نخواهد رسید و اگر برسد به کج راه خواهد رفت.»

وی با اشاره به اینکه گفتمان اسلامی با زور جزیه و کشتار توانست خود را حقه و تحمیل کند و هنوز هم درگیر همان تفکر و اندیشه اسلامی هستیم ادامه داد: «حتی در زمان مشروطه افرادی مثل ملک‌خان و ناظم‌الاسلام و کرمانی در صدد بودند که بگویند اسلام بهترین دین است و آن گفتمان را بر جامعه غالب کردند آیا امروز هم همچنان می‌خواهیم گفتمان غلطی داشته باشیم؟ آیا زمان این نرسیده که بدانیم اندیشه ایرانی چیست و این اندیشه را چگونه می‌توانیم به زبان ساده مثل اندیشه زرتشت بیان کنیم؟ اگر نتوانیم این اندیشه را به زبان ساده توضیح دهیم نمی‌توانیم اندیشه پادشاهی ایرانی را توضیح دهیم.»

دکتر آویده مطمئنی فر از سخنرانان پنل دوم بود که سخنرانی خود را به زبان انگلیسی ارائه کرد. وی در سخنان خود به اقدامات مخرب جمهوری اسلامی در منطقه از جمله آمریکای جنوبی و کوبا اشاره کرد و همچنین بر اهمیت تروریستی اعلام شدن سپاه پاسداران انقلاب اسلامی تأکید کرد.

این پزشک همچنین گزینه شاهزاده رضا پهلوی برای رهبری انقلاب ملی ایران را تنها گزینه مطرح برای اپوزیسیون دانست.

شایان سمیعی استاد علوم سیاسی و امنیت ملی در دانشگاه واشنگتن سخنران بعدی پنل دوم این نشست بود که از طریق ویدئو ایده‌های خود را ابراز داشت. وی با بیان اینکه جمهوری اسلامی در وضعیت انتقالی و تغییر قرار گرفته و طی ماه‌های آینده روند کنونی بحران، به جهت نابسامانی اقتصادی و مدنی، سرعت بیشتری می‌گیرد گفت: «به نتیجه رساندن این خیزش انقلابی مردم ایران و تغییر رژیم منحوس نیازمند مدیریت واقع بین، خردمند، و بدون جاه‌طلبی است که باید پایبند به دموکراسی سکولار مبتنی بر حقوق بشر، برابری جنسی و جنسیتی، یکپارچگی و حق مردم برای تعیین شکل نظام سیاسی از طریق انتخابات آزاد باشد.»

سمیعی این رژیم را به اسب بازنده‌ای تشبیه کرد که شرطبندی بر روی آن اشتباه است. وی افزود: «اعتراضات اخیر ایران که نه تنها علیه رنج اقتصادی و فساد دولتی، بلکه بر ضد ماهیت رژیم اسلامیست جدی‌تر از هر زمان دیگری است. اما جمهوری اسلامی تلاش دارد با پیروی از راهکار «از این ستون به آن ستون فرج است» با به بازی گرفتن دولت‌های غربی و تظاهر به همکاری در زمینه پرونده هسته‌ای، از فشار آنها کاسته و به صورت پنهانی به غنی‌سازی اورانیوم ادامه دهد. تفاهم هسته‌ای به جمهوری اسلامی اجازه می‌دهد که حمله احتمالی نظامی را در اذهان عمومی بین‌المللی بد جلوه دهد و راه نجات اقتصادی برای خود به وجود آورد. بدین ترتیب می‌تواند از شدت اعتراضات بکاهد.»

وی با بیان اینکه تلنگر فروپاشی حکومت اسلامی به یک کارزار جمعی مستمر نیاز دارد تا بخش‌هایی از نخبگان، قشر خاکستری و نیروهای سرکوبگر به مردم بپیوندند ادامه داد: «این جنبش به آینده‌نگری و بالاتر از همه به اعتماد مردم نیاز دارد. تغییر بدون پیوستن نیروهای نظامی، شبه‌نظامی و انتظامی، دشوار خواهد بود. گام نخست چشم‌انداز براندازی، اذعان به اشتباهات گذشته است. در یک طیف از اپوزیسیون ما کم و بیش دیدیم که کاستی‌های سیستم پیشین ایران را بیان می‌کنند و سعی در آموختن از آن دارند. ولی برای برخی دست اندرکاران اقتضاح ۵۷ اقرار به اشتباه سخت است. بسیار واضح است که این افراد در ضمن خودمحوری، دل در گرو ایران نیز ندارند.»

امین سوفیا مهر پژوهشگر فلسفه سیاسی از دانشگاه ایندیانا سخنران دیگر حاضر در این نشست بود. وی با اشاره به ویژگی‌های منحصر به فرد ایران در میان کشورهای خاورمیانه گفت: «برخی ویژگی‌های پایدار برآمده از موقعیت ژئوپلیتیک خاورمیانه‌ای میهن ماست. از این رو، هرگونه بحثی درباره نوع رژیم سیاسی برای آینده ایران به ناچار باید به موقعیت خاورمیانه‌ای ایران و درس‌هایی که از تجربیات دیگر کشورهای خاورمیانه و رژیم‌های سیاسی‌شان می‌توان آموخت، بپردازد. بدون اینکه بخواهیم درباره ایران به مثابه استثنائی در خاورمیانه بزرگنمایی کنیم، بایسته است تا برنهییم که ایران هم ویژگی‌هایی دارد که آن را از دیگر کشورهای خاورمیانه متمایز می‌کند و هم دارای مختصاتی است که از موقعیت خاورمیانه‌ای آن سرچشمه می‌گیرد. این ویژگی‌های جداساز از یکسو و همسان از سوی دیگر هم سویه‌های فرهنگی دارد و هم سویه ژئوپلیتیک که نقش تعیین کننده در برگزیدن رژیم سیاسی مطلوب و پایداری آن برای ایران آینده دارد.»

وی به نظام‌های پادشاهی خاورمیانه اشاره کرد و افزود: «این نظام‌ها هم آزادی گسترتر هستند و هم ثبات بیشتری دارند و هم اصلاح‌پذیرتر از جمهوری‌های منطقه هستند. برتری نسبی پادشاهی‌های خاورمیانه بر جمهوری‌های آن تصادفی نیست، و شایسته درنگ و تامل است. در میان سررشته‌داران و پژوهشگران خاورمیانه این پرسش ماندگار مطرح است که چرا نظام‌های پادشاهی در خاورمیانه از نظام‌های جمهوری باثبات‌تر و اصلاح‌پذیرترند. در پرتو تأملات و ملاحظات دانشورانه پژوهشگران خاورمیانه و همچنین تجربیات تاریخی ایران، باور دارم که پادشاهی مشروطه وراثتی نمونه مناسبی برای ایران، با ویژگی‌های سرسخت ژئوپلیتیک خاورمیانه‌ای است.»

به گفته وی، شیوه اصلاح شده نهاد پادشاهی در ایران آینده می‌تواند این نقش تعادل‌بخش را میان نهاد مذهب و نهاد ارتش و نیروهای نظامی ایفا کند. به جمهوری‌ها نگاه کنید در خاورمیانه این نظامیان هستند که به ضرب زور، اپوزیسیون و تمام نیروهای مخالف را سرکوب می‌کنند و ثبات سیاسی را در سرکوب سیاسی می‌دانند اما با احیای نهاد پادشاهی اصلاح شده هم می‌توانیم یک دولت قدرتمند داشته باشیم که به توسعه ایران کمک کند هم می‌تواند سرپوشی بگذارد بر جاه‌طلبی نظامیان که الان ما دچار سپاه

پاسداران هستیم و در ایران آینده نباید شاهد حضور آن باشیم. همچنین نهاد پادشاهی اصلاح شده می‌تواند با توجه به رشد فرهنگی میان نسل جوان کمک کند دین را به یک موضوع خصوصی تبدیل کنیم. این درسی است که ما از کامیابی نظام‌های پادشاهی در خاورمیانه می‌گیریم امیدوارم روزی فرا برسد که با کمک یکدیگر این توان را پیدا کنیم که این مزیت بزرگ موجود در تاریخ ما را در قالب ایران آینده احیا بکنیم.

اردوان خوشنود پزشک ساکن سوئد سخنران دیگر این نشست بود که به صورت ویدئویی سخنان خود را ایراد کرد. وی به موضوع تغییر رژیم اشاره کرد و گفت: «تغییر رژیم به این معنا که نه فقط خواهان سرنگونی و براندازی جمهوری اسلامی هستیم بلکه خواهان برقراری یک نظام شاهنشاهی در ایران می‌باشیم. ما نیاز به رهبری و سازماندهی گسترده داریم و تمام تمرکزمان را بر روی این بگذاریم که جمهوری اسلامی را از یک تعادل پایدار به تعادل ناپایدار برسانیم.»

وی در ارتباط با تغییر نظام از جمهوری اسلامی به یک نظام شاهنشاهی، مروری کوتاه داشت بر اقدامات پنجاه سال پادشاهی دودمان پهلوی و نوسازی و رشد اقتصادی، حفاظت از فرهنگی قابل توجه، اصلاحات فراوان در امور پزشکی و آموزشی، تقویت وحدت ملی و بالا بودن جایگاه ایران بین دولت‌های بین‌الملل. خوشنود نتیجه گرفت: «بر اساس این واقعیت‌ها پادشاهی برای ایران ثبات تداوم و تقویت وحدت ملی ایجاد خواهد کرد. موروثی بودن پادشاهی انتقال آرام و بی‌دردسر قدرت را تضمین خواهد کرد.»

در پایان سومین نشست اندیشکده کوروش بزرگ، نوبت به پرسش و پاسخ رسید که با حضور پانته آ مدیری، بابک شکرایی عضو این اندیشکده و عرفان قانعی فرد پژوهشگر و تحلیلگر ایرانی مقیم آمریکا برگزار شد.

بابک شکرایی هدف اصلی بحث درباره گفتمان‌ها را ایجاد یک پایگاه نظری عنوان کرد و گفت: «پایگاه نظری که در واقع وجود داشته و باید آن را قوت ببخشیم. این پایگاه نظری همان زمین سفتی می‌شود که بر اساس آن سازماندهی صورت می‌گیرد و ما را به نقطه‌ای می‌رساند که کشورمان را پس بگیریم؛ پیش از این در سال ۵۷ از نظر تئوریک شکست خوردیم و کشورمان را در ۴۴ سال گذشته به نیروهای اهریمنی ۵۷ باختیم بنابراین پس گرفتن ایران بسیار مهم است ولی حفظ پیروزی از آن به مراتب مهم‌تر است و نیاز داریم در بخش نظری نیز زمینه‌های لازم را برای پیروزی خود و حفظ آن فراهم کنیم.»

عرفان قانعی فرد در مورد نقش شهریار در توسعه فرهنگ گفت: «آیین شهریار، نشانه فرهنگ و تمدن ماست و آنچه به یادگار در تاریخ ایران داریم ایران و شهریاری است. برای حفظ ایران، این فرهنگ و تمدن را باید در نظر بگیریم، شهریار هم حافظ قانون و عدالت و مجری قانون است و در آیین شهریاری و پادشاهی ایرانی هم سیاست مبتنی بر فرهنگ است.»

شکرایی مهمترین چشم‌انداز بین پادشاهی‌خواهان را موضوع ریزش نیروهای طرفدار جمهوری اسلامی دانست و گفت: «چه در بخش نظامی و چه ایدئولوژیک در چند سال اخیر رویش نیروهای آنها به صفر رسیده، بنابراین فروپاشی جمهوری اسلامی حتمی است ولی آنچه ما به دنبال آن هستیم سرنگونی جمهوری اسلامی است تا نیروهای خود را سازماندهی کنیم. بیشترین جذب نیروها را داشته باشیم با کمترین هزینه برای ایران و تنها شخصی که می‌تواند این نقش بسیار حیاتی را در جذب تمام نیروها داشته باشد شخص شاهزاده رضا پهلوی است به واسطه مواضعی که ایشان داشته‌اند و به واسطه اهمیت ایشان به عنوان نماد پادشاهی.»

قانعی فرد در پاسخ به برچسب «راست افراطی» برای پادشاهی‌خواهان که از سوی برخی جریان‌های سیاسی برای منزوی کردن آنها تکرار می‌شود، توضیح داد: «این افراد چیزی برای عرضه به تمدن ایرانی ندارند، یک روز با پرچم ایران مبارزه کردن، یک روز با فریاد ایران دوستی نسل جدید مبارزه کردن، یک روز به شهریار ایران اهانت کردن و دگرروز به مادر میهن شهبانو فرح پهلوی اهانت کردن، اینها ره به ناکجا آباد می‌برند، جایگاه و پایگاهی ندارند، در حقارت خود غرق هستند.»

شکرابی در مورد موج تخریب پادشاهی خواهی، نفوذ نیروهای مخرب درون پادشاهی خواهان را نگران کننده دانست و افزود: «اینها بیشترین ضربه را به ما خواهند زد، آنها می خواهند گفتمان ذلیل شود و هیچوقت نتواند از سطح ۴۴ سال گذشته فراتر رود. در این روزها باید نگران افراد نفوذی باشیم که در بین پادشاهی خواهان هستند و بزرگترین مشخصه آنها جلوگیری از اقدامات عملی است.»

شکرابی در پاسخ به گزینه حمله نظامی به ایران گفت: «به حمله نظامی اعتقاد ندارم، این اراده ملی ماست که باید سرنوشت ما را تعیین کند، از دولت های خارجی می خواهیم که حمایت خود را از جمهوری اسلامی قطع کنند، وقتی جنگی صورت بگیرد نیروهای رها می شوند که از کنترل ما خارج می شوند و شرایط غیرقابل پیش بینی ایجاد می کنند و تاریخ دو دهه خاورمیانه شاهد این موضوع است.»

وی ادامه داد: «اگر جمهوری اسلامی از طریق جنگ سرنگون شود هیچکدام از بحران ها چون بحران آب و محیط زیست قابل رسیدگی نیستند، تبعات و تاثیرات این حمله می تواند ایران را تکه تکه کند؛ بنابراین اراده ملی ما باید به تغییر رژیم منجر شود و تنها دولت های خارجی حمایت خود را از جمهوری اسلامی قطع کنند.»

شکرابی در مورد برنامه عملی در اندیشکده کوروش برای آینده ایران توضیح داد: «این بخشی است که قبل از عضویت در اندیشکده بر روی آن در پوشش خیزش محله محور کار کردم، مبارزات غیرمتمرکز که بتواند پراکندگی جغرافیایی داشته باشد و توانایی سرکوب رژیم را به شدت کاهش دهد. بعد از وقایع اخیر نیازمند یک آسیب شناسی هستیم؛ با تجربیات کسب شده در بخش نظری و مبارزاتی نیاز داریم قوی تر حاضر شویم. اتفاقات ماه های اخیر در داخل ایران نشان داد که یک تفکر واحد برای گذار از جمهوری اسلامی در میان مردم معترض وجود داشته ولی در خارج کشور تلاش شد مرتبا تصاویر مختلف به داخل ایران منعکس شود که باعث سردرگمی و ناامیدی می شد چون آینده مشخصی به ملت ایران نشان نمی داد. در بخش مبارزاتی در حال انجام کارهایی هستیم، اندیشکده هم در بخش نظری زمینه هایی ایجاد می کند که به سازماندهی تبدیل شود.»

برای امتیاز دادن به این مطالب لطفا روی ستاره ها کلیک کنید.

توجه: وقتی با ماوس روی ستاره ها حرکت می کنید، یک ستاره زرد یعنی یک امتیاز و پنج ستاره زرد یعنی پنج امتیاز!

تعداد آرا: ۳۳ / معدل امتیاز: ۴,۲

لینک کوتاه شده این نوشته:

<https://kayhan.london/?p=323307>